

העולם מוכן – מציאות או איחול?

בשנת תשמ"ח, שהייתה שנת הקהל, הבחינו בשינויים גדולים בהנהגות הרבי. גם הסגנון של הרבי בשיחות השתנה, ובפרט בנוגע לענייני גאולה ומשיח. מאוחר יותר, בקונטרס "בך יבך ישראל" שיצא לאור בכ"ב שבט תשנ"ב, כותב הרבי מפורשות שבשנת תשמ"ח החלה תקופה חדשה בנשיאותו.

באותה שנה, בבי' ניסן, אמר הרבי את השיחה הידועה אודות תוכנה של ההכרזה 'יחי המלך'. באותה שיחה אמר הרבי חידוש גדול לא פחות מהעניין של 'יחי המלך': הרבי התבטא אז שכבר צחצחו את הכפתורים.

בלקסיקון החב"די, צחצוח הכפתורים מבטא את השלב האחרון בהכנות לקבלת פני משיח – כאותו חייל שמכין עצמו לקבלת המלך, שלאחר שכל מדיו נקיים ומצוחצחים, פונה הוא לצחצוח גם את הכפתורים. משמעות דברי הרבי, איפוא, שהעולם השלים גם את ההכנות האחרונות לקבלת פני משיח.

משום מה, לא רבים לקחו לתשומת לבם את המשמעות האדירה שבהתבטאות זו. שנתיים חלפו, ובשלהי תשי"ג חזר הרבי על התבטאות נפלאה זו. במהלך היחזרה שנערכה לאחר ההתוועדות, הסבתי את תשומת לב עמיתי החוזרים להתבטאות זו, והם לא זכרו אם אכן הרבי התבטא כך, או שרק היה נדמה לי...

כך או כך, בשבת הבאה חזר הרבי שוב על אותה התבטאות, והפעם כל החוזרים שמעו בבירור את ההתבטאות של הרבי, ויהי לפלא. לאחר השבת הכנסתי לרבי פתק ושאלתי: האם התבטאות של הרבי היא ברכה או קביעת המציאות. ואם זו המציאות, יש לי שאלה: כלל ידוע הוא, שכשבתלה הסיבה מתבטל המסובב, ומכיוון שסיבת הגלות הם הרפ"ח ניצוצות שצריכים לבררן, הרי שאם ביררנו את כל הניצוצות, אנו צריכים להיות בתוך הגאולה?

הרבי השיב שהייתה זו התבטאות שקבעה את המציאות, ולא ברכה ואיחול. בנוגע לשאלתי השניה, כתב הרבי: ואין כאן המקום להאריך בזה.

כדרכו בקודש לא נשאר הרבי חייב תשובה, ושנתיים אחר-כך, בפרשת וישב תשנ"ב, החל הרבי את ההתוועדות בשאלה שנשאלת לאחרונה: אם עבודת הבירורים הסתיימה – מדוע הגאולה עדיין לא הגיעה?... כל השיחה מתייחסת לשאלה ששאלתי שנתיים קודם לכן, ומי שמעוניין בתשובה המלאה, שילמד את אותה שיחה

הרב שניאור זלמן לבקובסקי

נפלאה.

איך אומרים משיח בסינית?

למה מתכוון הרבי כאשר הוא אומר שהעולם מוכן? האם כל העולם יודע שמשיח צריך להגיע? בעולם יש שש מליארד אנשים. חצי מהם חיים בהודו ובסין. כמה מהם שמעו על הרבי?

מילא שהרבי אומר שהבירורים הסתיימו, למרות שאנחנו רואים עדיין רע בעולם – הרבי כבר השיב על זה בתשובות וביאורים, שם קובע הרבי כי בימות המשיח יהיו כמה תקופות, כאשר בתקופה הראשונה לא תהיה אמנם מלחמה בין הרע והטוב, אך יהיה מציאות של רע, ואנשים יוכלו לחטוא. רק בתקופה השנייה ישחט הקב"ה את היצר הרע ויעבירונו מהארץ. אפשר בהחלט לומר שלפי דברי הרבי אנו נמצאים כעת בתקופה הראשונה של ימות המשיח: הבירורים הסתיימו, והעבודה היום היא לא להלחם ברע, אלא רק לגלות היכן הוא נמצא.

אך מה שיותר קשה: אם הרבי קבע כעובדה מציאותית שהעולם מוכן – כיצד ייתכן שחצי מתושבי כדור הארץ לא שמעו בכלל על הרבי, ובוודאי שלא שמעו על ההתגלות והגאולה וכו' וכו'?

אולי אפשר להסביר זאת לפי חידושו של הרבי בדברי הרמב"ם אודות תפקידו של המשיח 'ויכופ כל ישראל':

הרבי מסביר, שאין הכוונה שמשח ילך

לכפות כל אחד מישראל, אלא שימשיך את העניין בכללותו בעולם. הרבי מביא כמשל את הסיפור הידוע על אחד מגדולי ישראל שאמר חידוש שזעזע את אמות הסיפים בבית המדרש. לאחר זמן קצר שמע אחד מתלמידיו יהודי פשוט לומד את הסוגיה, ומביא את החידוש הגדול כבדרך אגב... נרעש התלמיד ואמר לו, שלאחר שסברה כלשהי יורדת לעולם, זה רק עניין של זמן עד שהיא תהפוך לנחלת הכלל. כך גם בנוגע לתפקידו של המשיח – לאחר שימשיך בעולם את עניין ה"יכופ", הרי זה רק מחוסר מעשה או מחוסר זמן.

כך גם בנוגע לעבודת הבירורים: לא שייך במציאות להגיע לכל מקום בעולם, וכיצד אפשר לברר מקומות נידחים? אלא, שכאשר מבררים חלק מסוג מסויים – כל הסוג מתברר. כך מפורש בתניא, שכאשר מקריבים מנחת סולת, כל סוג הצומח מתעלה.

ואכן, היום אין מקום בעולם שלא היו שם יהודים וביררו את המקום. אין אומה בעולם שאין לה נציג אחד לפחות ששמע על הרבי ועל הגאולה הקרובה. אין סוג של אנשים בעולם שהפצת המעיינות לא הגיעה אליהם.

עבודת הבירורים של אדם וחווה

מאז שיחת כ"ח ניסן אנחנו עומדים ומצווים לעשות ככל יכלתנו כדי להביא להתגלותו של משיח בפועל ממש. למעשה, אותה שיחה, במילים כמעט זהות, אמר הרבי בפורים תשמ"ז, אלא שאז היה זה חלק משיחה ארוכה, ומשום מה הדברים הללו 'נבלעו' בתוך השיחה. באותה שיחה אמר הרבי שהיות והרבי הרי"צ הבטיח שלא לתר לגאולה – נשאלת השאלה: כיצד ייתכן שאנחנו עדיין בגלות. לאחר ריבוי יגיעה, אומר הרבי, התירוץ היחיד שיש לי הוא, שעד היום זה היה תלוי בנשיא, ומכיוון שיש ירידת הדורות, הרי שזה תלוי ביהכלי – בעם. במילים פשוטות הרבי אומר: עד היום אני עשיתי הכל, ומהיום תעשו אתם.

מי שלמד תורה אור, יכול לראות שם את אותו רעיון, במילים אחרות: בתחילה ברא הקב"ה את אדם וחווה. אם הם לא היו חוטאים בעץ הדעת, הרי כבר אז הייתה מגיעה הגאולה. זאת אומרת, שאדם וחווה היו יכולים לברר את העולם לבדם. הם היו כמו אבוקה שמושכת אליה את הניצוצות, ולא היו צריכים להסתובב בכל העולם כדי

לחפש את הניצוצות.

לאחר שחטאו, שוב לא יכלו לעשות זאת לבדם, והם היו צריכים לסיוע של ילדיהם. עדיין היה מדובר על פחות ממניין... ככל שחלפו השנים, כך גדל מספר האנשים הזקוקים לעסוק בבירור העולם. החשבון הוא פשוט: אם העבודה מתחלקת לעוד אלפי אנשים, הרי לכל אחד יש חלק קטן מאוד לתקן, ויש סיכויים גדולים שהעבודה תושלם יותר מהר.

בשנים כתיקונם, הרבי הוא האבוקה שמושכת אליה את הניצוצות, והוא יכול לעשות את העבודה גם בשבילנו. אבל מצד ירידת הדורות העביר לנו הרבי את העבודה, וכולנו צריכים להוסיף כל הזמן במעשים טובים כדי לקרב את התגלות המשיח. המעלה הגדולה בעבודה שלנו היא, שכאשר הבירור הוא מלמטה למעלה, הרי הבירור הוא יותר פנימי.

בספרו של ר' ניסן מינדל על התניא, שכידוע עבר את הגהתו של הרבי, מופיעה שאלה שלפי סגנונה נראה שנכתבה על ידי הרבי, וזה תוכנה: אם משיח בין כך יבוא – מה משנה אם נעשה את עבודתנו או לא? התשובה הסטנדרטית היא, שכל פעולה מזרזת ומחישא את התגלות המשיח. שם מופיעה תשובה אחרת, מקורית: מכיוון שכל רגע בזמן הוא דבר חי, וגם הוא צריך בירור, הרי בכל רגע שמשח לא מגיע – אם לא יבררו את אותו רגע, הוא יישאר לעולם בלתי מבורר...

בין תמימים לבעה"ב

אסור לנו לשקוט על השמרים. אנו צריכים לעבוד קשה, כל הזמן, מתוך מטרה לזכך עוד רגע, כדי שגם הרגע הזה יהיה מזוכך לפני ביאת המשיח.

למעלה משבע שנים חלפו מאז ג' תמוז תשנ"ד. אני לא מבין את ג' תמוז בדיוק כמו שאני לא מבין את הצמצום הראשון. דבר אחד ברור: חסידים לא שואלים למה, אלא מה אפשר לעשות. אסור לנו לשאול אם אפשר כעת להעביר את המסרים של הרבי. אנחנו צריכים לשאול את עצמנו רק איך מעבירים את המסרים של הרבי. זה ברור שאפשר, השאלה היא איך.

בשביל זה צריך את התמימים. הם לא מגושמים כל כך, והם יכולים להוביל את כל הפעולות לזירוז הגאולה.

פעם מישהו שאל את הרבי מדוע הוא מדבר על המשיח כל כך הרבה? השיב לו הרבי: כשמישהו במשפחה חולה, לא רגועים אפילו לרגע. אני מרגיש שהגלות היא חולי,

כך או כך, בשבת הבאה חזר הרבי שוב על אותה התבטאות, והפעם כל החוזרים שמעו בבירור את ההתבטאות של הרבי, ויהי לפלא. לאחר השבת הכנסתי לרבי פתק ושאלתי: האם התבטאות של הרבי היא ברכה או קביעת המציאות

וכל רגע שהיא קיימת זה כואב לי. אנחנו לא הגענו עדיין לדרגה הזו, להרגיש את הגלות כחולי, אבל אנחנו יכולים להבין שהרבי מרגיש זאת, ושלפחות תכאב לנו העבודה שאנחנו לא מרגישים את חולי הגלות.

כשהתחיל מבצע משיח, עבדתי בעריכת שיחותיו של הרבי, ובשיחות רואים ברור שהעולם השתנה. העולם מוכן לקבל עניינים רוחניים. העליתי הצעה להפיק קמפיין הסברה בטלוויזיה, להסביר לעולם מה זה משיח, מה זה אלוקות, ומה זה 'אין עוד מלבדו'. היו הרבה העלמות והסתרים על ההצעה הזאת. לאחר שהצעתי הוכנסה לרבי בכתב וקיבלה את אישורו לכל פרטיה, התחלתי את הקמפיין לבדי, אבל לאחר כמה חודשים לא יכולתי לעמוד בכך, וחיפשתי מישהו שיקח חסות על הקמפיין. לא הצלחתי לאסוף אפילו דולר אחד... כששאלתי את אחד החסידים בעלי הממון: אילו הרבי היה אומר לך להשקיע מליון דולר בעסק מסויים ומבטיח לך הצלחה, מה היית עושה? 'הייתי משקיע את הכסף ללא ספק', השיב לי הלה. שאלתי אותו: אם-כך, למה אתה לא נותן כמה דולרים לקמפיין שהרבי כל כך רוצה בו? 'תעזוב, זה דברים רוחניים...!', הוא השיב.

– זה הלך המחשבה בעולם הזה... זה הלך המחשבה של בעה"ב...

אבל התמימים זה משהו אחר. להם ניתנו כוחות מיוחדים של חיילי בית דוד – ראשי תיבות חב"ד – ועם הכוחות הללו הם יכולים להפוך את העולם.

איך הופכים את העולם?

גם במהפכה צריך להיות סדר. המרץ והתוקף צריך להיות ללא הגבלות, אבל צריך לעשות את זה בהירות.

באותן שיחות בהן מדובר על כוחם של

חיילי בית דוד, יש דגש מיוחד על לימוד התורה. לתורה יש כוח להלביש את המהפכה בכלים. בחור שלומד, יכול לפעול הרבה יותר. זו למעשה הדרך של הרבי. את כל התוקף של הרבי, הלביש הרבי במילים שאפשר להסביר לאנשים. יש היום אנשים שמוכיחים את אמיתת התורה באמצעות דילוגי האותיות. הרבה אנשים מאוד מתפעלים מזה, אבל לא זו הדרך של חב"ד. הרבי מעולם לא השתמש בהוכחות ששוברות את השכל. המטרה של הרבי היא, שהשכל עצמו יבין שהתורה היא אמת. כך קיום המצוות נעשה מתוך הבנה פנימית, ולא באופן מקיף.

גם הפצת בשורת הגאולה צריכה להיות באופן פנימי. לא בגלל שמתחשבים עם העולם, אלא בגלל שבלי זה אין לזה פעולה נמשכת.

בכלל, אם אנו מאמינים שהרבי הוא מנהיג אוניברסלי של האנושות כולה, ובמילים פשוטות: מלך המשיח – אנו חייבים להקיש מכך, ששיחותיו של הרבי מיועדות לא רק לחב"דניקים, לא רק ליהודים דתיים, ואפילו לא רק ליהודים בכלל. כשהרבי מדבר, הוא מדבר לעולם כולו, כולל מליארדי סינים והודים. לכל אומות העולם.

כאשר כתבתי את הספר "הדרך לחיים של משמעות", ידעתי שמדובר בספר עם פוטנציאל גדול להפצה גם בין הגויים, והייתה לי התלבטות קשה בנוגע לסגנון הכתיבה: כיצד אתייחס למצוות מעשיות. מחד, איך אפשר להוציא ספר על השקפותיו של הרבי מבלי להתייחס למצוות מעשיות, המעשה הוא העיקר; מאידך, איך אפשר לכתוב שצריך לעשות מצוות מעשיות, בשעה שאני בטוח שגם גויים יראו בספר זה מורה דרך...

התייעצתי בנושא סבוך זה עם שלוחים ומרצים בעלי ניסיון בתחום, אך אף אחד לא נתן לי עצה שתספק אותי. בשלב מסויים חשבתי לעצמי, שהטוב ביותר להתבונן בשיחותיו של הרבי ששודרו בטלוויזיה, ושבאופן רשמי יועדו גם לגויים.

בהתוועדות י"ב תמוז תשמ"ג סיפר הרבי בשיחה הראשונה על מאסרו הראשון של הרבי הרייז"צ, עם העגל שהיה קשור באותו חדר, והפיק מהסיפור הוראה בעבודת ה' אודות מלחמת הנפש האלוקית והנפש הבהמית. בשיחה השניה שאל הרבי כיצד אפשר לדבר על נפש האלוקית בשיחה שמשודרת בטלוויזיה גם לאומות העולם, והרי בתניא נאמר מפורשות שנפש האלוקית שייכת רק לבני ישראל. הרבי הסביר באריכות, שכל מה שיש אצל בני ישראל –

המבצע של השנה
שנת ה-100

ב"ה

מבצע!

לרגל פתיחת מדור "מנהגי המלך".

מכון "לראות את מלכנו" מציע לך הזדמנות מיוחדת
להצטרף למעגל המנויים.

חייג עכשיו 03-9606094, חתום מנוי וקבל

2

תקליטורים / קלטות

חיים

המבצע מוגבל עד ליו"ד שבט או למאה מנויים ראשונים

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!